

Voichița Dragomir, BIBLIOTECA 2.0 – APOMEDIATOR AL CUNOAȘTERII, COMUNICĂRII ȘI COOPERĂRII, București, Tritonic Books, 2022, 451 p.

Recenzat de MANUELA ANGHEL
Biblioteca Județeană „Octavian Goga” Cluj
manuela.anghel@bjc.ro

Autoarea volumului, Voichița Dragomir, are o experiență de peste trei decenii în munca de informare și documentare, rezultatele sale concretizându-se în lucrări prezentate la conferințe naționale și internaționale și contribuții la publicații de specialitate.

Lucrarea *Biblioteca 2.0 – apomediator al cunoașterii, comunicării și cooperării*, la origine teza de doctorat a autoarei, vizează aspecte moderne în biblioteconomia contemporană și este una relevantă în spațiul biblioteconomic românesc, aliniindu-se celor care tratează subiectul la nivel internațional.

Tema centrală, declarată în introducerea cărții, este surprinderea modalităților de adaptare a bibliotecilor la societatea informației de azi, un aspect de mare importanță științifică, de mare actualitate și de mare interes în sfera bibliotecilor, în special, și în societatea contemporană, în

general. Așa cum reiese din introducere, scopul elaborării lucrării este prezentarea imaginii bibliotecii în ceea ce reprezintă „un moment de cotitură în sistemul contemporan al cunoașterii”.

Organizarea conținuturilor urmărește o structură binară: capitolul 1, *Biblioteca 2.0*, corespunde în mare dimensiunii teoretice a cercetării, realizând „radiografia detaliată” a modelului *Biblioteca 2.0*, iar capitolul 2, intitulat *Studiu de caz – cât de pregătite sunt bibliotecile românești să răspundă provocărilor spațiului web 2.0?*, corespunde dimensiunii practice. Cel de-al doilea capitol identifică tipuri de tehnologii Web 2.0 implementate în ultimii ani în bibliotecile românești, studiul raportându-se la 100 de biblioteci universitare și publice. Această structură este completată de lista de acronime prezentă în debutul lucrării, ce reprezintă un instrument necesar pentru o receptare accesibilă și adecvată a conținutului, și de câteva anexe utile.

Cele două concepte-cheie ale lucrării, decelabile încă de la nivelul titlului, *Biblioteca 2.0* și cel de *apomediator*, sunt delimitate de la început, astfel: „Conceptul *Biblioteca 2.0* se referă la un subset de resurse, instrumente și servicii 2.0 al bibliotecii contemporane.” Este un model destinat tuturor consumatorilor de informație, nu numai celor aparținând unei anumite generații, centrat pe utilizatorul de bibliotecă, căruia i se conferă puterea de a participa activ atât la crearea, cât și la transmiterea informației. Despre conceptul de *apomediare* se evidențiază faptul că a fost lansat în anul 2008, de Günther Eysenbach, în raport cu domeniul medicinei, pentru a descrie

o abordare adecvată mediului online pentru procesul de intermediere a informației. Este vorba despre înlocuirea intermediarului expert de către o rețea de apomediatori, care pot fi necunoscuți, prieteni, colegi sau profesioniști ai domeniului și care sunt pregătiți să ghideze consumatorul de informație, atunci când acesta are nevoie.

Într-o încercare de a sintetiza conținuturile, vom menționa că printre cele mai semnificative se regăsesc: identificarea unor repere ale evoluției tehnologice și infodocumentare de după cel de-al doilea război mondial, obiectivele Bibliotecii 2.0, definiții și modele din literatura de specialitate, principii, constructe/acțiuni specifice, tehnologii, resurse și instrumente specifice pe care se bazează Biblioteca 2.0. Punerea la dispoziția utilizatorilor a noilor instrumente încearcă „să readucă biblioteca în atenția celor aflați în căutarea și descoperirea informației”.

În vederea reușitei acestui deziderat, este importantă descoperirea identității și a dorințelor Utilizatorului 2.0 de bibliotecă, a abilităților sale și a modului în care se poate transforma din oponent al bibliotecarului în partener și coechipier al lui. Pe de altă parte, trebuie cunoscute rolul și competențele pe care trebuie să le aibă Bibliotecarul 2.0 față de Bibliotecarul hibrid/Bibliotecarul 1.0, codul deontologic al Bibliotecarului 2.0.

Toate aceste aspecte sunt surprinse în volumul de față, împreună cu altele care derivă din ele sau le detaliază. De exemplu, dintre instrumentele prezentate, remarcăm interesanta secvență dedicată istoriei catalogului colectiv.

Lucrarea reușește, într-o construcție logică și coerentă și într-o manieră obiectivă, să realizeze o imagine de ansamblu a modalităților în care

bibliotecile de toate tipurile din țară și din străinătate se adaptează la evoluția tehnologiei, își însușesc noile tehnologii și le folosesc pentru atingerea scopului lor de a-și aduce noi utilizatori aproape și de a-i menține pe cei existenți, îmbunătățind permanent și diversificând serviciile pe care le oferă.

Deși pe alocuri prezentarea devine destul de tehnică, aspect care era desigur necesar și imposibil de evitat într-o lucrare de asemenea amploare, care își propune să trateze un astfel de subiect, în general maniera de prezentare a subiectului este una accesibilă.

În vederea cercetării, autoarea apelează la surse de actualitate, ce reunesc în special o serie de lucrări din bibliografia internațională a domeniului, tema negăsindu-și un foarte mare ecou în bibliografia românească. Se pot identifica, desigur, lucrările unor cercetători români preocupați de acest aspect. Considerăm că numărul mic de resurse românești valorificate nu reflectă lacune în cercetarea bibliografică a autoarei, ci este doar o reflexie a realității românești. Astfel, este de remarcat efortul autoarei de a identifica, de a cerceta și de a valorifica resurse din afara spațiului românesc, elaborate în spații cu tradiție biblioteconomică solidă.

Lucrarea reprezintă o resursă valoroasă pentru domeniul biblioteconomiei și poate constitui un punct de reper pentru cercetări ulterioare în spațiul românesc. Considerăm însă că publicul țintă al cărții poate fi reprezentat de toți cei interesați de starea bibliotecilor la nivel național și internațional și de modul în care bibliotecile s-au adaptat evoluției tehnologiei.